

Valagem tädi Maali ja Tallikas pronksi

Ilme Post,
kujulembene kodanik

Rein Sikk,
kujulembene kodanik

Kes meist poleks välismaal tänavatel pronksist inimesi näinud. Sellised toredaid ja tavalisi inimesi, kes ühel või teisel põhjusel pronksi valatud.

Näiteks Slovakkias on kujuks tehtud kanalisatsioonikaevust pea tänavale pistnud töömees. Teisal jälle toetub pronksmees tavalisele tänavapingile. Ühes Brüsseli ligidases linnas on ülikooli ees pronksist teetädi, kes paistnud silma sellega, et vaestele tudengitele taimeteed pakunud. Näiteid leiab palju, ja ikka välismaalt.

Aga miks ainult välismaalt? Meile meeldiks näiteks Rakvere promenaadil kiirustada mööda pronksist tädi Maalist, kes on, korv käes, bussile minemas. No miks Maalil ei võiks Rakveres kuju olla, kui isegi presidendid on temast rääkinud. Nii otsesõnu kui ka kujundina. Igas lihtsas inimeses on oma protsent tädi Maalit. Ja asuda võiks tädi Maali tõesti kusagil rahva sagimiste keskel - promenaadil või näiteks seal vana turuhoone otsas, kus need kirjuks värvitud lambad (et mitte öelda) tarvapojukesed olid. Või hoopis palju vaieldud, aga ka palju tähelepanu pälvinud keskväljaku veerel.

Jõuad kodulinna, ootad foori all rohelist tuld ja tädi Maali näeb ja tervitab sind. Ka siis, kui

ta võib-olla ainus on, kes sind siin linnas ootamas on. Mäletate - aastaid oli kojujõudmise sümboliks Pahnimäe valge hobune.

Või võtkem teine näide - hea huumorisoonega linnakodanik Tallikas. Ka tema võiks kujuks saada. Oma torumehe tööriistadega kuhugi minekul. Või hoopis nad mõlemad: Tallikas ning tädi Maali.

Igatahes peaks Rakvere järgmine kuju olema just nimelt inimene rahva seast, mitte mingi külmavõitu kangelase büst.

Ja veel - valimised on kohekohe tulemas. Äkki võiks mõni erakond kaaluda ka seda, et kulutada kogu valimisreklaamiks minev raha hoopis millegi jäävama tarbeks, näiteks pronkskuju valamisele ja selle püstitamisele Rakverre.

Küll oleks kena, kui paari aasta pärast kõlaks Rakveres nagu muuseas tarbeväljend: "Trehvame Maali juures" või "Kohtume Tallika taga."

Pronkskujudena elaksid ilusad legendid meis edasi. Nad liksaksid argiruttamistele mingit erilist essentsi ja mõõtmatut mõõdet. Nad oleksid lihtsad kodanikud - nagu meiegi. Ja et Rakvere linn tegi sel aastal algust lihtsa kodaniku tunnustamisega, ehk siis oleks aeg sellega ka edasi minna.